

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum X. LXVII. Rvotgervs. XLI. Arch.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

rio inclusit, mox & ipse non imparem sustinens fortem, dum Richarde legitima conjuge rejecta, aliarum amplexibus adeò se implicuit, ut sceptro regnòque orbatus, vix haberet, unde viveret. Radbodus interea post celebratam Moguntia Synodum, dono Arnolphi Imperatoris S. Servatii Abbatia auxit Trevirensis Ecclesiam. E contrario idem Imperator S. Maximini vel monasterium vel, ut vocamus, Abbatiam Meringaudo inter Seculares Duci obtulit, qui eapropter membris captus omnibus, meritò à Superis videri potuit esse punitus, praesertim cum non, nisi ad D. Maximinum fuis precibus est restitutus, ex monasterii hoste, ejusdem amicus effectus ad sepulchrum usque constantissimus. Ut resarciretur etiam damnum maximum à Normannis illatum, Ecclesiae Trevirensi à Ludovico IV. Imp. donatum est Sirckium cum juribus aliis intra & extra urbem vectigal exigendi. Hæc aliâque beneficia à Supremis Capitibus in Trevirensium Sedem collata, Radbodum suum Principem Authorem jure venerabantur, Gubernavit Ecclesiam suam ad annum usque 918. per annos Sedis 32.

SECULUM X.

LXVII. RVOTGERVS. XLI. ARCH.

Ruotgerus Radbodo animi magnitudine, & virtutibus aliis minimè impar, Cleri populique suffragiis in Archipræsulem electus est, non expectato ullius Regis annutu, uti nupè Ecclesiasticorum in jurium & bonorum violatores volebant. Adversa valetudine ut plurimum afflicto, & valetudinem pristinam votis omnibus flagitanti, D. Maximinus rem optatam promisit, si corporis sui Reliquias rursus hostium oculis ereptas, terræ gremio committeret. Data servatâque fides Maximino, qui fidem sedulo servanti restituit sanitatem, Restituta sanitas tan-

tum

tum in Ruotgero operata est effectum, ut S. Eucharii ædem, & huius bona à violentis raptoribus afflictæ, restitutis possessionibus, strenuè vindicârit. At non tam bonorum terrestrium, quàm morum optimorum assertor strenuus an. 925. Trevis Concilium unâ cum Suffraganeis & Clericis suis adornavit, præsentibus Adalberone Metensi, Barnoino Verdunensi, & Drogone Leucorum Episcopis. In eodem decretis variis solutior Ecclesiasticorum disciplina arctiùs restricta, & liber ab ipsomet Ruotgero conscriptus, quem tanquam Ecclesiasticarum Sanctionum synopsis summus omnium assensus laudavit. Virorum literis addictorum æstimatorem fuisse testatus est Flodoardus in seculo ferreo vir aureus, qui cohortatione Archipræsulis accensus, Poematum octodecim libros, nimirum tres de triumphis Christi Sanctorumque Palæstinæ, ac quindecim alios de triumphis Sanctorum Italiæ conscriptos ad Ruotgerum misit, atque ejusdem nomini inscriptos dedicavit, qui hodie supersunt in Metropolitana bibliotheca Trevirensi, Annus vitæ ultimus Ruotgero fuit 930. Sedis 12.

LXVIII. RVOTBERTVS, XLII. ARCH.

Ruotbertus ritè eligentium suffragiis vocatus, ut ait Brovverus, *Vir Regali prosapia, & in obeundis Pontificiæ dignitatis muneribus acris & vigilantis ingenii. Pater ei Rudolphus Burgundiæ Rex, qui nupèr Franciam, atque ingenti virtute partem Italiæ regnum Berengario fuso atque fugato aliquamdiu tenuit. Mater Bertha, Arnolphi Bojarie Ducis filia. Sororem habuit Adelheidem, primùm Lothario Regi Italiæ, inde magno Ottoni Imp. connubio sociatam, cuius nobilissimæ scemine in Ecclesiam Trevirensensem meritorum extant egregia documenta.* Talis actanti Archiepiscopi auspiciis translatio D. Magnericæ Episcopi ad D. Martinum est celebrata; D. Maximini Basilica recens extructa ac consecrata, nec non quinque Episcoporum Trevirensium Reliquiæ, nimirum DD. Agritii, Maximini, Nicetii, Basini & Veomadi ibidem sunt reconditæ. Dum pro Divornm honore, & Dei perinde gloria tantopere sollicitus fuit Ruotbertus,

Supe-

rūm utique beneficio Otto Imperator, & Rex Lotharingiæ antiqua Trevirensis Ecclesiæ privilegia, adjectis novis confirmarunt. Non ita favere visus est Agapitus II. Pontifex una alterave sententiâ contra Ruotbertum latâ. Annus seculi X. agebatur 56. cum grassante pestilentiae morbo per Coloniam, & latè viciniam, Ruotbertus eadem lue infectus, in celeberrimo Procerum conventu, Ruotgero & Frodoando testibus, Coloniae extinctus est annorum 26. Archipræsul.

LXIX. HENRICVS. XLIII. ARCH.

Henricus Ottonis M. Cæsaris vel affinis, vel sanguinis vinculo propinquus, cum D. Wolfgango primùm in Augia Divite, postea Herbipoli sub Popponis fratris disciplina hausit virtutem ac doctrinam. Valuit ea doctrina & virtus unâ cum Cæsaris autoritate, ut in Trevirensium Sedem viduam fuerit admissus ab Electoribus Canonicis. Societatis vinculo Treviros pertractus etiam D. Wolfgangus, ac ibidem in æde principe Decanus creatus, argumentis multis id præstitit, ut Canonici unam in domum mœnibus cinctam convenire, ac normam vitæ universis communem amplecti præclare cœperint. Anno 958. Henricus in foro Crucifixi DEI prægrandem imaginem religionis causâ excitavit, postquam cœlesti ostento hominum vestimenta passim notari crucis signo conspecta sunt. Paulò post Ottone Imperatore adversus Pontificem insurgente, & exercitum in Italiam ducente, eò profectus etiam Henricus, comuni pestilentiae malo per exercitum grassanti an. 964. Parmæ succubuit. Interea, & anno post obitum Henrici proximo cura Archiepiscopatus D. Wolfgango est commissa. Sed. Henricus an. 8.

LXX. THEODORICVS XLIV. ARCH.

Theodoricus ex summæ ædis Archidiacono Trevirensium Archipræsul creatus an. 12. Ecclesiam suam felicissimè
 O gu-

gubernavit. Anno namque mox altero, postquam electus est Antistes, Otto II. Imperator Theodorici vel precibus, vel meritis motus, Trevirorum Ecclesiam multis auxit prædiis. Annis proximis dum Ottoni per Italiam, & Romæ præsertim adstitit Archipræsul, multis à Joanne XIII. Pontifice privilegiis est honoratus. Eadem postea Benedictus VII. rata habuit, & novis confirmavit. In monasteria quàm fuerit munificus, ex eo licet intelligere, quòd Clericorum S. Paulini, & Cœnobitarum ad SS. Martyres domos necessariis opum præsiis solatus fuerit. Inter Literatos clarissimum nactus nomen Theodoricus, inter alia doctrinæ suæ testimonia reliquit posteris D. Luidgardis Catalaunæ Virginis sanctissimæ laudes, amœno carmine descriptas. Mortuus est plenus meritis an. 977. Moguntia, ibidémque in æde S. Gangelphi, quam à se extractam duodecim Clericorum fundatione instituerat, sepultus. Inter animi dolores Theodorici is ferè erat maximus, quòd Canonici Trevirenses remoto D. Wolfgango solutioris vitæ tramitem denuò repetierint, relictis prioris ac melioris vitæ legibus.

LXXI. EGBERTVS. XLV. ARCH.

EGbertus illustrissimo Comitum Hollandiæ è stemmate natus, an. 978. singulari morum innocentia Vir Trevirensis Solium conscendit. Ab exordio excelsi muneris sui promovendæ Religionis studiosissimus, ex propriis amicorumque divitiis decorem addidit templis arisque; quibus accessit basilica S. Eucharii, splendidissimo apparatu exornata, dum B. Celsi reconditæ illic Reliquiæ non sine miraculo fuerunt repertæ, cum fundamentis eruendis operam navarent. In ædis summo loco splendidissimo Clavum Domini, Dentem S. Petri aliásque huius & D. Andreæ Reliquias reposuit, & eodem loco moveri severissimè prohibuit. Colonia, aut Metis superiorem de Baculo S. Petri, partem Treviros translata, in honorem Sanctissimi Pastoris & Pontificis

tificis, singulari reverentia est profecutus. Cæterùm Abbatia S. Mathiæ peculiari decore exulta, & Abbatia alterâ, nimirum Trajectensi per Ottonem III. Imperatorem receptâ, an. 993. Sedis 18. tumulo est illatus, postquam annis prioribus in Ingelhemienfi Synodo Præses sedit, atque de inventione S. Celsi præclare dixit: aliàs verò, cùm ingens solis æstus, & terræ siccitas Treviros afflisset, partim precibus, partim jejuniis, partim aliis consuetis in Ecclesia Romana exercitiis Superos placare studuit. De Egberto scripsit Theodoricus Historicus hunc in modum: *Egbertus militum ambitionem refrenare non timuit. Comprovincialium tyrannidem æquus arbitror auctoritate sua repressit, & omnia, quæ monasteriis erant hostili invasione subtracta, rursus potestativa undique recuperavit, & monasteriorum Patribus, magnâ vigilantia consignans restituit.* Crucifixi Christi imago Egberto inter vivos solatium, dum post mortem eiusdem religiosè servatur Egmundæ in Hollandia, plures ægri sanitatem receperunt, testimonio posteris relicto, Divinum Numen Egberti merita orbi patefacere iis miraculis statuisse.

SERIES

ARCHIEPISCOPORVM, PRIMATVM
ET ELECTORVM TREVIRENSIUM,

PERIODUS III.

LXXII. LVDOLPHVS. XLVI. ARCH.

I. ELECTOR.

LAndolphum dixerunt alii ex Cœnobio Goslariensi delectum, natum in Saxonia ex illustri familia, ibidem educatum, & præclaris moribus literisque instructum, dignissimum inde, qui Goslariensi Ecclesiæ per annos 26, Præpositus præluceret, &